

POROZUMIENIE DLA BIOGAZU I BIOMETANU

Warszawa, dnia 17-04-2023 r.

Pan
Janusz Kowalski
Sekretarz Stanu
Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Dotyczy: Stanowisko Porozumienia dla Biogazu i Biometanu do projektu ustawy o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych (UD 485).

Szanowny Panie Ministrze,

Porozumienie dla Biogazu i Biometanu skupiające pięć głównych podmiotów branżowych tj.: ISEE - Inicjatywa dla Środowiska Energii i Ekomobilności; PIGEOR - Polska Izba Gospodarcza Energetyki Odnawialnej i Rozproszonej; PSPBR - Polskie Stowarzyszenie Producentów Biogazu Rolniczego; Grupa Robocza ds. Biogazu i Biometanu w Radzie OZE Konfederacji Lewiatan oraz UPEBBI - Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Biogazowego i Biometanowego

z satysfakcją odnotowujemy konstruktywny dialog i konsultacje z naszą branżą oraz wynikającą stąd wzmoczoną aktywność legislacyjną w zakresie rozwoju biogazu i biometanu.

W szczególności obserwujemy pierwszą inicjatywę ustawodawczą poświęconą wyłącznie sektorowi biogazowemu, a w tym konkretnym przypadku odnoszącą się do podsektora biogazu rolniczego, złożoną przez Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Jako Porozumienie dla Biogazu i Biometanu staliśmy u początku tej inicjatywy, wszczynając proces konsultacyjny z Pełnomocnikiem Rządu ds. Transformacji Energetycznej Obszarów Wiejskich, Wiceministrem Januszem Kowalskim oraz opracowując na potrzeby konsultacji branżowo-ministerialnych obszerny i wielowątkowy materiał problemowy, ukazujący wyzwania i bariery rozwoju branży biogazowej. Obecny projekt tzw. specustawy jest efektem wszczętego pod koniec roku 2022 cyklu spotkań konsultacyjnych z walnym udziałem Porozumienia dla Biogazu i Biometanu.

Porozumienie dla Biogazu i Biometanu zdecydowanie popiera główny zamysł projektu ustawy o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, jakim jest uproszczenie i dynamizacja procesu inwestycyjnego oraz ułatwienie zagospodarowywania pofermentu biogazowego. Projektowana ustawa zawiera wiele z postulatów branżowych zgłaszanych w trakcie wieloletnich konsultacji z Ministerstwem Klimatu i Środowiska (uprzednio Ministerstwem Energii), Ministerstwem Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Ministerstwem Rozwoju i Technologii. W tym kontekście należy wyrazić uznanie dla jej twórców i liczyć na wprowadzenie jej przepisów w życie.

Union of Producers and Employers of Biogas Industry
Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Biogazowego

Inicjatywa dla Środowiska,
Energii i Elektromobilności

Energetyki Odnawialnej i Rozproszonej

Polskie Stowarzyszenie
Producentów Biogazu Rolniczego

Poleish Agricultural Biogas Producers Association

LEWIATAN

POROZUMIENIE DLA BIOGAZU I BIOMETANU

Wątpliwość jednakowoż budzi krąg podmiotów objętych regulacjami na tle równolegle funkcjonujących ustaw oraz programów dofinansowań ze środków publicznych. Zaletą projektu ustawy jest objęciem jej zasięgiem także spółek handlowych z udziałem podmiotów rolnych i rolno-spożywczych, co jest rozwiązaniem elastycznym oraz pozwalającym tworzyć spółki celowe także z udziałem innych podmiotów kapitałowych spoza sektora rolniczego i rolno-spożywczego.

Nie sposób jednak nie zauważyć, że na tym tle ustawodawca wraz z instytucjami publicznymi definiuje trzy typy biogazowni rolniczych: objęte wyłącznie ustawą o OZE, objęte projektowaną tzw. specustawą i objęte możliwością dofinansowań w programie „Energia dla Wsi” (największy krąg wykluczający spółki o parametrach opisanych w projekcie ustawy).

Z punktu widzenia potencjalnych inwestorów tworzy to skomplikowaną sieć zależności w istocie utrudniającą, a nie ułatwiającą proces planowania inwestycji biogazowej. Dodając do tego zawarte w projekcie zmienne kryteria dotyczące mocy energetycznych czy cieplnych lub powierzchni gruntów rolnych planowanych do przeznaczenia pod biogazownię rolniczą, narażają one odbiorców ustawy na komplikacje wręcz utrudniające, a nie ułatwiające proces inwestycyjny. Oczekiwanie zaś od inwestora, że będzie szczególnie wglębionym czytelnikiem wzajemnie krzyżujących się przepisów dotyczących trzech typów biogazowni rolniczych jest oczekiwaniem nadmiernym i spowalniającym proces inwestycyjny.

Zdajemy sobie sprawę, że projektowana ustawa dotyczy wąskiego obszaru potencjalnego rynku biogazowego (można się obawiać, iż dalece węższego niż 2000 podmiotów wzmiankowanych w Ocenie Skutków Regulacji). Natomiast wiele kwestii dotyczących zarówno biogazowni rolniczych, jak i składowiskowych i ściekowych jest regulowana w nowelizacji ustawy o OZE procedowanej w Ministerstwie Klimatu i Środowiska.

Akcentujemy, że kwestie istotne, a wręcz kluczowe dla rozwoju rynku biogazu i biometanu, jak kwestia adekwatności systemów wsparcia (np. fundamentalne wady systemu aukcyjnego i postulowany 100-procentowy mnożnik w systemach FIT/FIP), nadal nie są rozstrzygnięte pozytywnie w obowiązującym i proponowanym ustawodawstwie. Za każdym razem będziemy o tym przypominać, bo jako organizacje branżowe znamy istniejący rynek biogazowy i zasadnicze bariery jego rozwoju od lat nie pokonywane przez poszczególne rządy.

W aktualnej praktyce administracyjnej na poziomie władz samorządowych i władz środowiskowych bardzo poważnym zagrożeniem są liczne w skali kraju spory o konieczność lub brak konieczności zabiegania przez inwestorów o decyzje środowiskowe. Już wręcz wielokrotnie zdarzają się sytuacje wymuszania na inwestorze zabiegania o decyzję środowiskową, podczas gdy stosowne rozporządzenie *expressis verbis* zwalnia z tego obowiązku przyszłe biogazownie o mocy do 500 kW. Tego palącego problemu ani nie rozwiązuje, ani nawet nie dotyka projekt ustawy o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, więc w tym zakresie projekt ustawy nie jest zbieżny z jej tytułem i intencją.

Poważnym brakiem procesu konsultacyjnego ustawy jest nie tylko krótki 10-dniowy termin na zgłoszenie uwag, ale nade wszystko brak przekazania do konsultacji projektu rozporządzeń określających:

- a) listę substratów możliwych do wykorzystania w biogazowni rolniczej, spełniającej warunki określone w ust. 1, biorąc pod uwagę zasady zrównoważonego rozwoju i ochrony środowiska;
- b) dopuszczalne rodzaje i wartości zanieczyszczeń, które mogą występować w produktach pofermentacyjnych otrzymywanych z biogazu rolniczego wytwarzanego z surowców, o których mowa w art. 2 pkt 10b lit. b, lub wytworzonych z ich mieszanin z surowcami, o których mowa w art. 2 pkt 10b lit. a, mając na względzie zapewnienie ochrony zdrowia ludzi i zwierząt oraz ochrony środowiska;
- c) surowce służące do produkcji biogazu rolniczego niezagrażające zdrowiu ludzi, zwierząt lub środowisku, mając na względzie zapewnienie ochrony zdrowia ludzi i zwierząt oraz ochrony środowiska.

POROZUMIENIE DLA BIOGAZU I BIOMETANU

Brak znajomości tych podstawowych regulacji w postaci projektów tych najbardziej wrażliwych rozporządzeń uniemożliwia efektywną dyskusję nad projektem ustawy w jej kluczowych zakresach.

Biorąc jednak pod uwagę intencje projektodawcy oraz znając zaangażowanie instytucjonalne Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi i zaangażowanie osobiste Pełnomocnika Rządu ds. Transformacji Energetycznej Obszarów Wiejskich na rzecz rozwoju biogazu rolniczego, przedkładamy listę uwag szczegółowych do wykorzystania w dalszych pracach.

Z wyrazami szacunku,

W imieniu:

Inicjatywa dla Środowiska, Energii i Ekomobilności

/-/ Dariusz Bojsza – Prezes Zarządu

Grupa Robocza ds. Biogazu i Biometanu w Radzie OZE Konfederacji Lewiatan

/-/ Przemysław Krawczyk – Koordynator Grupy Roboczej ds. Biogazu i Biometanu Rady OZE Konfederacji Lewiatan

Polska Izba Gospodarcza Energetyki Odnawialnej i Rozproszonej

/-/ Andrzej Radecki – Prezes Zarządu

Polskie Stowarzyszenie Producentów Biogazu Rolniczego

/-/ Aleksander Duch - Prezes Zarządu

Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Biogazowego i Biometanowego

/-/ Artur Zawisza – Prezes Zarządu

za zgodność:

Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Biogazowego i Biometanowego

Artur Zawisza
Prezes Zarządu

**Uwagi Porozumienia dla Biogazu i Biometanu P2B
do projektu o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych (UD 485)**

Lp.	Jednostka redakcyjna, do uwagi ¹⁾	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	
1.	Uwaga ogólna	<p>Przepisy nie odnoszą się do problemów związanych z uzyskiwaniem decyzji środowiskowych.</p> <p>Realizacja projektów biogazowni do mocy 500 kW przyczynia się do polepszenia wskaźników środowiskowych i faktycznie nie przyczynia się do tzw. kumulacji przedsięwzięć (np. z produkcją zwierzęcą zlokalizowaną na działce sąsiedniej lub na fragmencie tej samej działki ewidencyjnej), a wręcz przeciwnie wykazuje pozytywne oddziaływanie na środowisko np. poprzez redukcję śladu węglowego i emisji CO₂ oraz ograniczenie transportu kołowego. Zwracamy uwagę, iż niejednokrotnie dochodzi do sytuacji, w której Organ błędnie interpretuje zapisy aktu wykonawczego ustawy tj. Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 roku w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (dalej jako „Rozporządzenie RM”). Dochodzi bowiem do sytuacji, w której przepis ogólny zostaje postawiony wyżej niż przepis szczególny. Ewidentny przykład stanowi tutaj paragraf 3 ust. 1 pkt 47 oraz 82 Rozporządzenia RM, które wprost wskazują konkretny rodzaj instalacji o mocy nie większej niż 0,5MW, tym samym powinny mieć pierwszeństwo (jako przepis szczególny) przed przepisem pkt. 54 w odniesieniu do biogazowni rolniczych o określonej w pkt. 47 i 82 mocy. W praktyce natomiast zauważamy wybiórcze stosowanie powyższych regulacji w zależności od indywidualnego podejścia Organów, a często wręcz nadawanie wyższej rangi przepisowi pkt. 54, w związku z tym proponujemy wprowadzenie ust. 7 w art. 63 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na</p>	<p>W art. 63 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko dodaje się ust. 7 i 8 w brzmieniu:</p> <p>„7. W przypadku instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż 0,5MW lub wytwarzających ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego wykorzystywanego do innych celów niż produkcja energii elektrycznej przyjmuje się, że instalacja ta nie jest:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przedsięwzięciem mogącym potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko; 2) instalacją przemysłową. <p>8. W przypadku instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, o zainstalowanej mocy elektrycznej większej niż 0,5MW, lecz nie większej niż 1MW pod warunkiem, że instalacja ta jest przestrzennie i funkcjonalnie powiązana z:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) chowem lub hodowlą nerek w liczbie nie mniejszej niż 105 DJP, a w przypadku zwierząt innych niż norki w liczbie nie mniejszej niż 210 DJP oraz produkty uboczne z tego chowu lub hodowli stanowią substrat w tej 	

¹⁾ W przypadku aktu nowelizującego należy wskazać jednostkę redakcyjną projektu oraz jednostkę redakcyjną zmienianego aktu prawnego.

		<p>środowisko.</p> <p>Proponuje się uwzględnienie biogazowni o mocy do 1 MW, w przypadku ich lokalizacji przy istniejących gospodarstwach o dużej skali produkcji lub zakładach przetwórstwa rolno - spożywczego, ponieważ w pełni wykorzystywałyby substraty którymi takie gospodarstwo/zakład dysponuje.</p>	<p>instalacji albo</p> <p>2) działalnością gospodarczą w zakresie produkcji artykułów rolno - spożywczych, ich składowania lub konfekcjonowania, wpisany do centralnego rejestru podmiotów działających na rynku artykułów rolno-spożywczych, o którym mowa w art. 12a ust. 1 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1688, 2185 i 2254 oraz z 2023 r. poz. 177, 412 i 588);</p> <p>- przyjmuje się, że instalacja ta nie zwiększa oddziaływania na środowisko.”</p>	
2.	<p>Uwaga dodatkowa</p> <p>Art. 3 ust. 1 pkt 13 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko</p>	<p>W przypadku planowanej lokalizacji biogazowni na działkach sąsiadujących z gospodarstwami lub różnego rodzaju zakładami rolno-przetwórczymi, lub na fragmencie tej samej działki, która fizycznie zajmuje znaczną powierzchnię; Organy podnoszą zarzuty „kumulacji przedsięwzięć” traktując przedsięwzięcia jako jedną całość. Jeżeli podmiot planuje biogazownię rolniczą w sąsiedztwie innego istniejącego lub planowanego obiektu/ przedsięwzięcia np. chlewni, fermy, zakładu przetwórczego itp. Organy stoją na stanowisku, że bliska lokalizacja obu przedsięwzięć/obiektów powoduje podwyższone emisje do środowiska czyli tzw. „skumulowane oddziaływanie”. Pominięte zostają pozytywne aspekty oddziaływania biogazowni na środowisko takie jak zmniejszenie emisji CO2, zmniejszenie śladu węglowego, zagospodarowanie uciążliwych materiałów i właściwe ich przechowywanie, ograniczenie niepożądanych odcieków do gleby, ograniczenie transportu kołowego czy produkcja wysokowartościowego nawozu o bardziej przyjaznym zapachu niż wywożona na pola surowa gnojowica. Są to aspekty o ogromnej pozytywnej wartości dla</p>	<p>13) przedsięwzięciu – rozumie się przez to zamierzenie budowlane lub inną ingerencję w środowisko polegającą na przekształceniu lub zmianie sposobu wykorzystania terenu, w tym również na wydobywaniu kopalin;</p> <p>przedsięwzięcia powiązane technologicznie kwalifikuje się jako jedno przedsięwzięcie, także jeżeli są one realizowane przez różne podmioty, z wyłączeniem sytuacji, gdy obok przedsięwzięcia planuje się zamierzenie budowlane polegające na budowie instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż 0,5MW lub wytwarzających ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego wykorzystywanego do innych celów niż produkcja energii elektrycznej albo przedsięwzięcia, o którym mowa w art. 63 ust. 8 ustawy o udostępnianiu informacji – takie przedsięwzięcia rozumie się jako</p>	

		środowiska, jednak w żaden nie mierzone i nie pokazywane w ogólnym rozrachunku. Inwestorzy zobowiązani są do właściwego zagospodarowania swoich „odpadów” a jednocześnie ogranicza im się możliwości wykorzystanie ich w ramach obiegu zamkniętego.	przedsięwzięcia osobne.	
3.	Art. 2 ustawy z dnia ● o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych	Brak odesłania do innych, istotnych z punktu widzenia branży biogazu rolniczego, aktów prawnych, których stosowanie powinno pozostać	Po pkt. 4 dodać pkt. 5)-7): 5) w odniesieniu do gospodarowania odpadami stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 699 z późn. zm.); 6) w odniesieniu do wytwarzania odpadów stosuje się przepisy ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 2556 z późn. zm.); 7) w odniesieniu do ubiegania się o uznanie substancji lub produktu za produkt nawozowy stosuje się przepisy ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 569), inne niż określone w art. 13.	

4.	Art. 3 ust. 1 pkt 6	Proponuje się rozszerzenie katalogu podmiotów uprawnionych o spółdzielnie energetyczne w rozumieniu ustawy z dnia 16 września 1982 r. - Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 2021 r. poz. 648) oraz o spółdzielnie rolników w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 4 października 2018 r. o spółdzielniach rolników (Dz. U. z 2018 r. poz. 2073).	6) będący spółdzielnią energetyczną, o której mowa w art. 2 pkt 33a ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, spółdzielnią, o której mowa w art. 1 § 1 ustawy z dnia 16 września 1982 r. - Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 2021 r. poz. 648) lub spółdzielni rolników w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 4 października 2018 r. o spółdzielniach rolników (Dz. U. z 2018 r. poz. 2073);	
5.	Art. 3 ust. 1 pkt 7	Uwaga zasadnicza - rozszerzenia wymaga katalog podmiotów uprawnionych, o których mowa w art. 3 ust. 1 projektu. Projektowane przepisy ograniczają możliwość inwestycji w biogazownie rolnicze przez duże przedsiębiorstwa nieprowadzące gospodarstw rolnych. Katalog podmiotów uprawnionych powinien zostać rozszerzony na wszystkie podmioty gospodarcze zainteresowane prowadzeniem inwestycji w sektorze biogazu i biometanu.	7) będący spółką handlową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1467, 1488, 2280, 2436), w której część akcji lub udziałów posiada przynajmniej jeden z udziałem podmiotów wskazanych w pkt 1–6.	
6.	Art. 3 ustawy z dnia ● o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych	Należy wyraźnie podkreślić, iż dotychczasowa działalność podmiotów innych, niż określona w ust. 1 jest dozwolona na dotychczasowych warunkach	Dodać ust. 3: 3. Podmiot inny, niż określony w ust. 1, jest uprawniony do budowy i eksploatacji biogazowni rolniczych, na zasadach ogólnych, określonych w przepisach odrębnych, w szczególności wskazanych w art. 1 ust. 2.	
7.	Art. 4 ust. 1 pkt 1) Projektu	Rozszerzenie zakresu stosowania ustawy	Art. 4. 1. Przepisy ustawy mają zastosowanie do	

	ustawy		<p>biogazowni rolniczej:</p> <p>1) zlokalizowanej na nieruchomości należącej do podmiotu uprawnionego prowadzącego na której prowadzone jest gospodarstwo rolne lub działalność określona w art. 3 ust. 1 pkt 4 lub 5, z których będzie pochodzić co najmniej część substratów wykorzystywanych w tej biogazowni rolniczej;</p> <p>(...)</p>	
8.	Art. 4 ust. 1 pkt 1	<p>Brak odniesienia do podmiotów uprawnionych wymienionych w art. 4 ust. 1 pkt 6 i 7, które zostały zupełnie pominięte. Zarówno spółdzielnie energetyczne jak i określone spółki handlowe co do zasady nie dysponują własnym substratem, który zapewniłby choćby częściowy wsad do biogazowni. Wykluczenie tych podmiotów poprzez brak jednoznacznego zapisu skierowanego do nich, spowoduje brak możliwości realizowania projektów, które jedynie ze względu na strukturę prawną podmiotu nie będą mogły być zrealizowane, mimo iż byłby w stanie zapewnić wykorzystywanie substratów spełniających definicję biogazu rolniczego.</p>	<p>1. Przepisy ustawy mają zastosowanie do biogazowni rolniczej:</p> <p>1) zlokalizowanej na nieruchomości należącej do podmiotu uprawnionego lub dzierżawionej przez podmiot prowadzący gospodarstwo rolne lub działalność określoną w art. 3 ust. 1 pkt 4 lub 5, z których będzie pochodzić co najmniej część substratów wykorzystywanych w tej biogazowni rolniczej lub należącej do podmiotów, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6 i 7 lub dzierżawionej przez podmioty o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6 i 7 ;</p>	
9.	Art. 4 ust. 2	<p>Zniesienie ograniczenia mocowego instalacji na terenie jednej gminy</p>	<p>2. Warunki określone w ust. 1 pkt 2 uznaje się za spełnione, jeżeli moc i wydajność biogazowni rolniczych zlokalizowanych na obszarze danej gminy, do których tytuł prawny posiada ten sam podmiot uprawniony lub podmioty uprawnione powiązane kapitałowo, lub osoby bliskie w rozumieniu art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2569 oraz z 2023 r. poz. 326,</p>	

			412 i 595) podmiotu uprawnionego, nie przekracza parametrów określonych w ust. 1 pkt 2 Usunięcie zapisu	
10.	Art. 4 ust. 3	Doprecyzowanie uprawnienia Ministerstwa Rolnictwa w zakresie listy substratów	3. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, listę substratów możliwych do wykorzystania w biogazowni rolniczej, która działa na podstawie przepisów ustawy i spełniającej warunki określone w ust. 1, biorąc pod uwagę zasady zrównoważonego rozwoju i ochrony środowiska.	
11.	Art. 4. Pkt.2 c	Należy określić ilość wytworzonego biogazu i rolniczego w jednostkach energii a nie objętości.	c) biogazu rolniczego – roczna wydajność produkcji biogazu rolniczego nie przekracza 70 000 MWh energii w paliwie	
12.	Art. 4. Pkt.2 d	Należy określić ilość wytworzonego biometanu rolniczego w jednostkach energii a nie objętości.	d) biometanu – roczna wydajność produkcji biometanu z biogazu rolniczego nie przekracza 70 000 MWh energii w paliwie;	
13.	Art. 6 ust. 1	Propozycja rozszerzenia możliwości lokalizacji biogazowni na tereny wyznaczone w MPZP jako przeznaczone pod działalność usługową i magazynową. Biogazownia rolnicza spełnia przesłanki prowadzenia działalności usługowej z uwagi na fakt, iż proces fermentacji metanowej prowadzony w biogazowni służy przetwarzaniu substratów pochodzenia rolniczego w celu uzyskania zarówno energii jak i wartościowego pofermentu. Np. biogazownia odbierająca od rolników czy zakładów przetwórstwa rolno-spożywczego substraty na potrzeby procesu, przetworzy je, aby następnie zaferować	W art. 6 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Przeznaczenie terenu w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, przewidujące możliwość lokalizacji zabudowy związanej z rolnictwem, produkcją, usługami lub magazynowaniem, umożliwi również lokalizację biogazowni rolniczej spełniającej warunki określone w art. 4 ust. 1 realizowanej przez podmiot uprawniony prowadzący działalność określoną w art. 3 ust. 1	

		wysokowartościowy nawóz lub energię elektryczną/ciepłą na potrzeby sąsiadujących przedsiębiorstw czy nawet indywidualne potrzeby Gminy. Z tego powodu istotne jest umożliwienie budowy instalacji przez podmioty prowadzące działalność na terenach o oznaczeniu innym niż „rolne” np. w otoczeniu przedsiębiorstw prowadzących działalność usługową czy magazynową. Bliskość tego typu działalności stwarza potencjał substratowy ograniczając tym samym negatywne emisje do środowiska związane z ich transportem na większe odległości. Co więcej obiekty biogazowni zapewniają odpowiednie miejsca magazynowania/przechowywania czy to substratów czy masy pofermentacyjnej, stąd brak jest przeciwwskazań dla lokalizacji na terenach przeznaczonych pod działalność magazynową	pkt 4 lub 5, chyba że:”	
14.	Art. 6 ust. 1 punkt 2)	Zmiana powierzchni nieruchomości pod inwestycje biogazową	1) „powierzchnia gruntów rolnych, planowanych do przeznaczenia pod biogazownię rolniczą jest większa niż ± 2 ha;”	
15.	Art. 6 ust. 2	Doprecyzowanie części składowych biogazowni rolniczej w ramach ustawowej powierzchni gruntów	2) Do gruntów rolnych planowanych do przeznaczenia pod biogazownię rolniczą, o których mowa w ust. 1 pkt 2, zalicza się grunty zajęte pod budynki, budowle i urządzenia wchodzące w skład biogazowni rolniczej, a także grunty położone między tymi budynkami, budowlami i urządzeniami lub w bezpośrednim ich sąsiedztwie, tworzące zorganizowaną całość gospodarczą, w tym zajęte pod dojazdy, place składowe, postojowe i manewrowe, śmietniki, składowiska odpadów i ogrodzenia, z wyłączeniem powierzchni gruntów rolnych zajętych pod zbiorniki ziemne (laguny), przeznaczone do magazynowania produktu	

			pofermentacyjnego	
16.	Art. 7 ust. 1	Rozszerzenie zakresu działalności objętej postanowieniami ustawy	Art. 7. 1. W okresie 10 lat od dnia, w którym pozwolenie na użytkowanie biogazowni rolniczej stało się ostateczne, albo od dnia, w którym upłynął termin na zgłoszenie sprzeciwu przez organ nadzoru budowlanego na zawiadomienie o zakończeniu inwestycji zakresie biogazowni rolniczej, albo od dnia, w którym organ nadzoru budowlanego wydał zaświadczenie o braku podstaw do wniesienia sprzeciwu po zawiadomieniu o zakończeniu inwestycji w zakresie biogazowni rolniczej, o którym mowa w art. 54 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, podmiot uprawniony nie może prowadzić w tej biogazowni rolniczej innej działalności niż polegająca na wytwarzaniu biogazu rolniczego, energii elektrycznej z biogazu rolniczego, ciepła z biogazu rolniczego lub biometanu z biogazu rolniczego, lub działalności powiązanej bezpośrednio z działalnością biogazowni	
17.	Art. 7 ust. 1	Przepisy dotyczące okresu trwałości inwestycji w biogazownię rolniczą (art. 7) powinny zostać wykreślone. Nie znajdujemy uzasadnienia za wymaganiem aby podmiot uprawniony, który przeprowadził inwestycję w biogazownię rolniczą przez 10 lat był ograniczony w możliwości jej sprzedaży, najmu albo dzierżawy. Projektowana ustawa nie wiąże się z przyznaniem wsparcia finansowego, a jedynie uproszczeniem długotrwałych procedur administracyjnych. Dodatkowo obecne brzmienie przepisów uniemożliwia wykorzystanie różnych modeli biznesowej współpracy pomiędzy	Usunięcie art. 7 i 9. Propozycja alternatywna: W art. 7 ust. 1 wyrazy „10 lat” zastępuje się wyrazami „5 lat”. Propozycja alternatywna II: 2. Czynność prawna podmiotu uprawnionego dokonana w okresie, o którym mowa w ust. 1, polegająca na:	

	<p>podmiotami specjalizującymi się w określonych działalnościach gospodarczych. Obecne brzmienie wyklucza m.in. wykorzystanie modelu biznesowego, w którym podmiot uprawniony dysponuje prawem własności instalacji biogazowni rolniczej oraz gruntów na których jest posadowiona, ale biogazownię chciałby oddać w dzierżawę innemu przedsiębiorstwu, które zajmuje się tym profesjonalnie. Przepis nie dopuszcza zawarcia umowy typu O&M na usługowe zarządzanie instalacją, a wymaga zarządzania bezpośrednio przez właściciela. Takie rozwiązanie będzie ograniczające dla rozwoju rynku świadczenia usług profesjonalnych w obszarze biogazu oraz biometanu i będzie wymagało posiadania szeregu kompetencji przez jeden podmiot - właściciela.</p> <p>Ponadto, literalne brzmienie art. 7 ust. 1 wskazuje, że w okresie 10 lat od wydania prawomocnego pozwolenia na użytkowanie (i inne) podmiot uprawniony nie może prowadzić w tej biogazowni rolniczej innej działalności niż polegająca na wytwarzaniu biogazu rolniczego, energii elektrycznej z biogazu rolniczego, ciepła z biogazu rolniczego lub biometanu z biogazu rolniczego. Przepis tym samym wyklucza prowadzenie działalności gospodarczej związanej z dodatkowymi produktami np. pofermentem. Zwracamy uwagę, że</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. poferment, który w różnych formach może podlegać sprzedaży - postać płynna; osad może być suszony i sprzedawany jako paliwo do kotłów w różnych segmentach przemysłu; 2. dodatkowo w wyniku procesu separacji biogazu i upgradu do biometanu powstaje biogeniczne CO₂, które może podlegać sprzedaży; 3. w biogazowni z silnikiem kogeneracyjnym powstaje ciepło, które podlega sprzedaży do odbiorców 	<ol style="list-style-type: none"> 1) zbyciu biogazowni rolniczej lub oddaniu jej w posiadanie innemu podmiotowi niż podmiot uprawniony, 2) sprzedaży akcji lub udziałów, przeniesienia całości praw i obowiązków w spółce osobowej, obciążająca zarówno rzeczowo lub obligacyjnie akcje, udziały lub prawa i obowiązki w spółce osobowej, w taki sposób, że spółka handlowa przestanie spełniać warunki określone w art. 3 ust. 1 pkt 7 w wyniku tej czynności <p>– jest nieważna, chyba, że ma miejsce podmiotami uprawnionymi.</p>	
--	---	---	--

	<p>końcowych (najczęściej) lub jest wykorzystywane na miejscu na min. 2 sposoby - do procesu technologicznego oraz na cele komercyjne, np. do suszenia drewna, pelletu, produktów spożywczych;</p> <p>4. we wstępnej fazie fermentacji możliwe jest wytwarzanie biowodoru;</p> <p>5. substraty stosowane w biogazowni mogą być źródłem przychodów (gate fee);</p> <p>Nie jest też jasne czy dopuszcza się działalność polegającą na wytwarzaniu energii elektrycznej, w tym w innych źródłach OZE w ramach tej samej instalacji (biogazownia rolnicza może funkcjonować w ramach instalacji hybrydowej).</p> <p>Brak nieuzasadnionych ograniczeń działalności wolnorynkowej jeśli budowa instalacji będzie pochodziła wyłącznie ze środków prywatnych. Pozostawienie takiego zapisu jest niepokojące i zniechęcające dla potencjalnych podmiotów rozważających przedmiotową inwestycję gdyż sami mogą nie być pewni opłacalności i obawiać się ewentualnych zdarzeń nieprzewidzianych, które uniemożliwią im prowadzenie inwestycji przez 10 lat. Konsekwencją usunięcia art. 7 niniejszego projektu jest konieczność usunięcia także art. 9.</p> <p>Propozycja alternatywna</p> <p>Proponuje się skrócenie terminu, o którym mowa w art. 7 ust. 1, z 10 do 5 lat – termin ten jest zbieżny z maksymalnym, stosowanym dla tzw. okresu trwałości inwestycji w przypadku otrzymania pomocy publicznej. Należy podkreślić, iż zastosowanie przedmiotowej ustawy nie przyczynia się do zwiększenia pomocy publicznej dla instalacji OZE, a jedynie skraca proces przygotowawczy od roku do dwóch lat. W tym przypadku niezasadne jest</p>		
--	--	--	--

		<p>stosowanie znacznie dłuższych okresów obostrzeń niż korzyść z nich wynikająca.</p> <p>Okres 5 lat to wystarczający okres, aby biogazownia wywarła trwały efekt na gospodarkę i pozytywne zmiany w środowisku.</p>		
18.	Art.8.	<p>W związku z tym, że ustawa dotyczy m.in. ułatwieniu w produkcji energii również w postaci paliw gazowych czyli biometanu konieczne jest rozszerzenie Art. 8 o proponowany zapis</p>	<p>3. Podmiot uprawniony ubiegający się o przyłączenie, biogazowni rolniczej lub instalacji wytwarzającej biometan z biogazu rolniczego o łącznej ilości nie większej niż X MWh energii chemicznej w paliwie, do sieci gazowej informuje przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się dystrybucją paliw gazowych o spełnianiu przez przyłączaną biogazownię rolniczą lub instalację wytwarzającą biometan z biogazu rolniczego, warunków określonych w art. 4 ust. 1.</p> <p>4. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się dystrybucją paliw gazowych jest obowiązane wydać warunki przyłączenia dla podmiotu, o którym mowa w ust. 1, w terminie 90 dni od dnia złożenia wniosku o przyłączenie do gazowej</p>	
19.	Art. 10	<p>W konsekwencji ułatwień pozwalających na budowę biogazowni na terenach objętych miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego nie wymieniających wprost tego rodzaju inwestycji, należy poza samym dopuszczeniem ich realizacji uelastyczyć charakterystyczne parametry zabudowy, które zostały ustalone pierwotnie dla innego rodzaju inwestycji, np. budynków inwentarskich.</p>	<p>Art. 10. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2021 r. poz. 2351, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany</p> <p>1) w art. 35 w ust. 6 w pkt 2 po wyrazach „inwestycji kolejowej” dodaje się wyrazy „lub inwestycji w zakresie biogazowni rolniczej spełniającej warunki określone w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia ... o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych (Dz. U. poz.</p>	

			...).” 2) w art. 35 ust. 6b dodaje się wyrazy „oraz w przypadku instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, realizowanej przez podmiot uprawniony prowadzący działalność określoną w art. 3 ust. 1 pkt 4 lub 5 ustawy z dnia ... o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych (Dz. U. poz. ...)”.”	
20.	Art. 11	Zmiana powierzchni pod instalację biogazową	Art. 11. W ustawie z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2409) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 2 w ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu: „3a) pod budynkami, budowlami i urządzeniami wchodzące w skład biogazowni rolniczej spełniającej warunki określone w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia ... o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych (Dz. U. poz. ...), a także grunty położone między tymi budynkami, budowlami i urządzeniami lub w bezpośrednim ich sąsiedztwie, tworzące zorganizowaną całość gospodarczą, w tym zajęte pod dojazdy, place składowe, postojowe i manewrowe, śmietniki, składowiska odpadów i ogrodzenia, o ile ich łączna powierzchnia jest nie większa niż 2 ha i wchodzą one w skład	

			gospodarstwa rolnego	
21.	Art. 11 pkt 1	<p>W ostatnim czasie zmienił się sposób interpretacji powierzchni terenu objętego przedsięwzięciem. Coraz częściej branża spotyka się z podejściem Organu, który pod pojęciem „terenu podlegającego przekształceniu” czy „terenu objętego przedsięwzięciem” czy „terenu objętego wnioskiem” rozumie teren liczony wg. wyznaczonych linii rozgraniczających, poprowadzonych po obwodzie zewnętrznym układu obiektów wchodzących w skład biogazowni rolniczej, a nie jak to było w poprzednich latach tylko teren pod planowanymi do budowy obiektami. Niejednokrotnie obiekty będące niezbędnym wyposażeniem instalacji ze względów np. technologicznych zostają zaplanowane pomiędzy istniejącymi budynkami lub obiektami infrastruktury technicznej w gospodarstwie Inwestora. Dodatkowo biorąc pod uwagę strefy ochronne niektórych obiektów oraz konieczność uwzględnienia przestrzeni wokół obiektu głównego, np. podjazdu lub parkingu, już nawet dla biogazowni o małej mocy np. 100-200 kW, teren będący przedmiotem inwestycji przekracza niejednokrotnie powierzchnię 0,5h a nawet 1ha. W tej sytuacji zablokowana zostaje możliwość lokalizacji małych instalacji biogazowych (do 500 kW) bez rozpoczęcia długiej i skomplikowanej procedury środowiskowej.</p> <p>Mając na uwadze zalety źródła energii odnawialnej jakim jest biogazownia rolnicza, powierzchnia którą zajmuje taka instalacja nie powinna osiągać rangi kryterium wielkości/mocy biogazowni rolniczej, decydującego o możliwości jej lokalizacji na zasadach uproszczonych (bez wymogu przeprowadzania pełnej oceny oddziaływania na środowisko). Istotna jest funkcjonalność i niewątpliwe zalety dla środowiska.</p>	<p>Prośba o wydanie interpretacji w niniejszego przepisu przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Dodatkowo prośba o uzupełnienie uzasadnienia projektu w przedmiotowym zakresie. Analogiczna uwaga dotyczy art. 6, który jest merytorycznie powiązany z art. 11.</p>	

		<p>Ponadto zapis „(...) wchodzą one w skład gospodarstwa rolnego” powoduje ryzyko sztucznego zawyżenia powierzchni zabudowy (kumulacja powierzchni obiektów biogazowni i gospodarstwa)</p> <p>Z uwagi jednak na brak jednoznaczności prawnej w rozróżnieniu pojęcia gruntu od pojęcia terenu proponuje się przygotowanie jednoznacznej definicji, nie budzącej wątpliwości interpretacyjnych.</p>		
22.	<p>Art. 11a i 11 b ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. z 2023 r. poz. 569)</p>	<p>możliwość uznania pofermentu jako produktu pofermentacyjnego na podstawie jego jakości</p>	<p>„Art. 11a. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, dopuszczalne rodzaje i wartości zanieczyszczeń, które mogą występować w produktach pofermentacyjnych otrzymywanych z biogazu rolniczego wytwarzanego z surowców, o których mowa w art. 2 pkt 10b lit. b, lub wytworzonych z ich mieszanin z surowcami, o których mowa w art. 2 pkt 10b lit. a, mając na względzie zapewnienie ochrony zdrowia ludzi i zwierząt oraz ochrony środowiska.</p> <p>Art. 11b. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, surowce służące do produkcji biogazu rolniczego niezagrożające zdrowiu ludzi, zwierząt lub środowiska, mając na względzie zapewnienie ochrony zdrowia ludzi i zwierząt oraz ochrony środowiska.”;</p>	
23.	<p>Art. 11c (nowy) ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz.</p>	<p>Umożliwienie uzyskania decyzji o produkcji nawozowym dla substancji pochodnych produkcji biogazu lub biogazu rolniczego, ale innych niż wytworzonych w biogazowniach rolniczych, o których mowa w art. 2 pkt 2) ustawy o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie</p>	<p>Art. 11c. Substancja wytworzona w biogazowni innej niż biogazownia rolnicza, o której mowa w art. 2 pkt 2) ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, może być uznana za nawóz organiczny, organiczno-mineralny,</p>	<p>Na gruncie projektowanych zmian powinno być wyraźne uprawnienie podmiotów do uzyskania decyzji o produkcji nawozowym, dla substancji pochodnych produkcji biogazu</p>

	U. z 2023 r. poz. 569)	biogazowni rolniczych W przypadku przyjęcia uwagi 4, propozycja jest bezzasadna.	mineralny lub środek wspomagający uprawę roślin, na zasadach określonych w art. 4.	lub biogazu rolniczego, które nie będą wytworzone z substratów określonych jak dla produktu pofermentacyjnego
24.	Art. 12 pkt 1 w zakresie zmienianego art. 64 ust. 1 pkt 1 lit. b	Z uwagi na ograniczenie ilości stron postępowania oraz doprecyzowanie warunków, z których wynika brak konieczności przeprowadzania postępowania ws. oddziaływania na środowisko dla biogazowni rolniczych oraz zawartą w niniejszym opracowaniu propozycję wyjęcia w/w biogazowni z interpretacji przedsięwzięcia powodującego skumulowane oddziaływanie na środowisko w przypadku lokalizacji w sąsiedztwie innego przedsięwzięcia (propozycja zmiany w art. 3 ust. 1 pkt 13 ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko); brak jest przesłanek dla utrzymania tak długiego terminu na wydanie DWZ. Ponadto z uwagi na istniejące bariery w zakresie wydawania Warunków przyłączenia do sieci elektroenergetycznej Podmiot uprawniony szybciej pozyskałby informację czy planowana inwestycja będzie możliwa do realizacji, czy ewentualnie konieczne będzie poszukiwanie innej lokalizacji co wiąże się z koniecznością złożenia nowego Wniosku o wydanie warunków zabudowy dla biogazowni.	Wyrazy „65 dni” zastępuje się wyrazami „30 dni” b) biogazowni rolniczej spełniającej warunki określone w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia ... o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych (Dz. U. poz. ...), termin ten wynosi 30 dni ”;	
25.	Art. 12 pkt 1 w zakresie dodawanego art. 64ab ust. 4	Zawarte w ust. 4 pojęcie „inwestor” nie ma związku z treścią ust. 1 przedmiotowego przepisu. Wydaje się, iż jest to błąd legislacyjny, a pojęcie „inwestor” należy zastąpić odniesieniem do ust. 1 lub wykorzystaniem zawartych w ust. 1 pojęć.		
26.	Art. 13. pkt 16 lit. b w zakresie	Proponuje się opublikowanie wytycznych w zakresie dopuszczalnych rodzajów zanieczyszczeń i wartości		

	zmienianego ust. 2 pkt 2	tych zanieczyszczeń oraz zadeklarowanej zawartości substancji organicznej i zadeklarowanych zawartości składników pokarmowych.		
27.	Art. 13 pkt. 18)	Doprecyzowanie kto jest odpowiedzialny za sporządzenie analizy ryzyka	2. Kontrola, o której mowa w ust. 1, polega na sprawdzeniu podmiotów stosujących i przechowujących nawozy, środki wspomagające uprawę roślin, produkty nawozowe UE i produkty pofermentacyjne oraz jest przeprowadzana na podstawie analizy ryzyka wykonana przez właściwy organ albo na wniosek zainteresowanych podmiotów.”;	
28.	Art. 13 pkt. 19)	Doprecyzowanie zapisu o wysokości opłat za przeprowadzane działania kontrolne	„ a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Podmioty podlegające nadzorowi, o którym mowa w art. 30, ponoszą opłaty za wykonywanie przez Inspekcję czynności kontrolnych i przeprowadzanie badań laboratoryjnych, jeżeli w ich wyniku stwierdzono, że: 1) nawozy albo środki wspomagające uprawę roślin nie spełniają wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 10 pkt 5 i 6, art. 11 pkt 5 lub art. 12 pkt 5 lub w pozwoleniu, o którym mowa w art. 4 ust. 1, lub nie spełniają wymagań określonych w art. 5, lub nie spełniają wymagań dodatkowych zadeklarowanych przez producenta, importera lub inny podmiot wprowadzający do obrotu nawóz, środek wspomagający uprawę roślin, 2) produkty pofermentacyjne nie spełniają wymagań o zawartościach procentowych substancji organicznej i składników pokarmowych, o których mowa w art. 9a ust. 2	Ograniczenie dowolności kształtowania opłat

			<p>pkt 4, deklarowanych przez producenta albo dopuszczalnych rodzajów zanieczyszczeń i ich wartości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 11a.”,</p> <p>b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:</p> <p>2a. Wysokość opłat, o których mowa w ust. 1, ustala w drodze decyzji wojewódzki inspektor przeprowadzający kontrolę, na podstawie poniesionych kosztów</p>	
29.	<p>Uwaga dodatkowa</p> <p>Art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii</p>	<p>Proponuje się zmianę definicji mikroinstalacji w zakresie instalacji odnawialnego źródła energii wytwarzającego energię elektryczną z biogazu o mocy elektrycznej do 150kW oraz odpowiednie zwiększenie mocy instalacji odnawialnego źródła energii wytwarzającej.</p>	<p>19) mikroinstalacja - instalację odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 50 kW, przyłączoną do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym niższym niż 110 kV albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 150 kW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest nie większa niż 50 kW, a w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wytwarzającej energię elektryczną lub ciepło z biogazu rolniczego – instalację biogazu rolniczego o łącznej mocy odpowiednio 150 kW i 450 kW</p>	
30.	<p>Uwaga dodatkowa</p> <p>Art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii</p>	<p>Niniejsza propozycja legislacyjna jest konsekwencją powyższej propozycji brzmienia przepisu.</p>	<p>W art. 19 ust. 1 wyrazy „200 m³” zastępuje się wyrazami „600 m³”.</p>	
31.	<p>Uwaga dodatkowa</p> <p>Art. 39a ust. 10</p>	<p>Przepis wprowadza możliwość uwzględnienia obniżenia poziomu pomocy inwestycyjnej lub jej zwrotu przy wyliczeniu ceny skorygowanej. Obniżenie</p>	<p>W art. 39a ustawy o OZE zmienia się ust. 10 nadając mu następującą treść:</p> <p>„10. Zmiana wartości udzielonej pomocy</p>	

	ustawy o odnawialnych źródłach energii	poziomu pomocy inwestycyjnej nie jest wcale tak unikalną sprawą. Proponowany przepis w uczeiwy sposób „symetryzuje” sytuację w stosunku do sytuacji uzyskania dodatkowej pomocy inwestycyjnej po złożeniu pierwotnej deklaracji o wysokości pomocy inwestycyjnej.	inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, która została uwzględniona przy obliczaniu ceny skorygowanej, o której mowa w ust. 5 i 7, polegająca na obniżeniu wartości pomocy lub jej zwrocie w całości, powoduje odpowiednią korektę ceny skorygowanej. Postanowienia ust. 7 stosuje się odpowiednio, przy czym wysokość obniżenia pomocy publicznej lub jej zwrotu, uwzględnia się przy wyliczeniu nowej ceny skorygowanej jako PI ze znakiem „ – „	
32.	Uwaga dodatkowa Art. 70b, ust. 10a i 10b ustawy o odnawialnych źródłach energii	W systemie FIP/FIT niezbędne jest wprowadzenie przepisów jednoznacznie wyjaśniających skutek dla poziomu ceny skorygowanej, ewentualnej zmiany mocy zainstalowanej elektrycznej instalacji OZE w trybie art. 70b ust. 10 pkt 2. Proponowany przepis jednoznacznie potwierdza konieczność przeliczenia ceny skorygowanej do przodu oraz określa moment, od kiedy nowa cena skorygowana będzie miała zastosowanie. Na konieczność wprowadzenia takiego przepisu wskazywało URE na spotkaniu z branżą biogazową w 2020 r.	po ust. 10 dodaje się ust. 10a i 10b w brzmieniu: „10a. Zmiana mocy zainstalowanej elektrycznej instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w ust. 3 pkt 4, powodująca zmianę pierwotnej kwalifikacji określonej zgodnie z art. 77 ust. 5, właściwej dla tej instalacji w dniu złożenia deklaracji, o której mowa w ust. 1, skutkuje ustaleniem nowej stałej ceny zakupu, o której mowa w art. 70e ust. 1 pkt 1, stosowanej od miesiąca następującego po miesiącu aktualizacji wpisu tej instalacji w rejestrze wytwórców energii w małej instalacji. 10b. W przypadku, o którym mowa w ust. 10 pkt 2, do ustalenia nowej stałej ceny zakupu stosuje się stałą cenę zakupu obowiązującą w momencie złożenia przez wytwórcę pierwotnej deklaracji, o której mowa w ust. 1, do ustalenia której stosuje się art. 39a i coroczną waloryzację średniorocznym wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem z poprzedniego roku kalendarzowego, określonym w	

			komunikacie Prezesa GUS, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski".",	
33.	Uwaga dodatkowa Art. 70b ust. 12a ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii	<p>Proponuje się zawarcie w projekcie zmiany ustawy OZE, tj. umożliwienia ubiegania się ponownie o wydanie zaświadczenia o możliwości sprzedaży niewykorzystanej energii w sytuacji, gdy instalacja takie zaświadczenie otrzymała, jednak w czasie 36 miesięcy nie wytworzyła energii. Przykład: Inwestor otrzymał zaświadczenie o możliwości sprzedaży niewykorzystanej energii w 2019, jednak nie wytworzył energii w ciągu 36 miesięcy. Obecnie po zapytaniu o możliwość ponownego złożenia deklaracji URE powołuje się na art. 70b ust 12a Ustawy OZE. Proponuje się zmianę brzmienia tego przepisu.</p> <p>Zgodnie z Art. 70f ust 1."Obowiązek zakupu niewykorzystanej energii elektrycznej zgodnie z art. 70c ust. 2 lub prawo do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3, powstaje od pierwszego dnia sprzedaży energii elektrycznej objętej systemem wsparcia, o którym mowa w ustawie, i trwa przez okres kolejnych 15 lat, nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2047 r."</p> <p>Uznanie, że wspomniane prawa i obowiązki są nadal zachowane mimo niewypełnienia zobowiązań, prowadzą do abstrakcyjnej tezy, że są one nadawane bezterminowo.</p>	Art. 70b ust. 12a. „W przypadku niewypełnienia przez wytwórcę zobowiązania, o którym mowa w ust. 4 pkt 1 lit. d lub pkt 2 lit. a, albo w przypadku niewypełnienia zobowiązania, o którym mowa w ust. 4 pkt 1 lit. d, z uwzględnieniem przedłużenia terminu, o którym mowa w art. 70ba ust. 1, zabezpieczenie ustanowione zgodnie z ust. 6, podlega przypadkowi na rzecz Prezesa URE, przy zachowaniu przez okres 3 miesięcy praw i obowiązków, o których mowa w art. 70f ust. 1.”	
34.	Uwaga dodatkowa Art. 3 ust. 1 pkt 13 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu	W przypadku planowanej lokalizacji biogazowni na działkach sąsiadujących z gospodarstwami lub różnego rodzaju zakładami rolno-przetwórczymi, lub na fragmencie tej samej działki, która fizycznie zajmuje znaczną powierzchnię; Organy podnoszą zarzuty „kumulacji przedsięwzięć” traktując przedsięwzięcia jako jedną całość. Jeżeli podmiot planuje biogazownię	13) przedsięwzięciu – rozumie się przez to zamierzenie budowlane lub inną ingerencję w środowisko polegającą na przekształceniu lub zmianie sposobu wykorzystania terenu, w tym również na wydobywaniu kopalin; przedsięwzięcia powiązane technologicznie kwalifikuje się jako jedno przedsięwzięcie, także	

	informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko	rolniczą w sąsiedztwie innego istniejącego lub planowanego obiektu/ przedsięwzięcia np. chlewni, fermy, zakładu przetwórczego itp. Organy stoją na stanowisku, że bliska lokalizacja obu przedsięwzięć/ obiektów powoduje podwyższone emisje do środowiska czyli tzw. „skumulowane oddziaływanie”. Pominięte zostają pozytywne aspekty oddziaływania biogazowni na środowisko takie jak zmniejszenie emisji CO2, zmniejszenie śladu węglowego, zagospodarowanie uciążliwych materiałów i właściwe ich przechowywanie, ograniczenie niepożądanych odcieków do gleby, ograniczenie transportu kołowego czy produkcja wysokowartościowego nawozu o bardziej przyjaznym zapachu niż wywożona na pola surowa gnojowica. Są to aspekty o ogromnej pozytywnej wartości dla środowiska, jednak w żaden nie mierzone i nie pokazywane w ogólnym rozrachunku. Inwestorzy zobowiązani są do właściwego zagospodarowania swoich „odpadów” a jednocześnie ogranicza im się możliwości wykorzystanie ich w ramach obiegu zamkniętego.	jeżeli są one realizowane przez różne podmioty, z wyłączeniem sytuacji, gdy obok przedsięwzięcia planuje się zamierzenie budowlane polegające na budowie instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż 0,5MW lub wytwarzających ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego wykorzystywanego do innych celów niż produkcja energii elektrycznej albo przedsięwzięcia, o którym mowa w art. 63 ust. 8 ustawy o udostępnianiu informacji – takie przedsięwzięcia rozumie się jako przedsięwzięcia osobne.	
35.	Uwaga dodatkowa	Przepisy w żadnym z zapisów nie uwzględniają możliwości budowy w obrębie biogazowni rolniczej instalacji do produkcji BioLNG (skroplonego biometanu). W tej sytuacji zachodzi duże prawdopodobieństwo, że w przypadku, kiedy np. częścią projektowanej instalacji biogazowej będzie również zespół urządzeń i obiektów służących do produkcji BioLNG gmina odmówi wydania decyzji o warunkach zabudowy ze względu na ten fakt.	Propozycja zmiany definicji biogazowni rolniczej i uwzględnienia w zapisach ustawy instalacji do produkcji BioLNG	
36.	art. 7 Ustawy Prawo Energetyczne		Dodaje się w art. 7 ust. 8 ^{d11} pkt. 4 o następującym brzmieniu:	Proponowana regulacja ma chronić przyszłych inwestorów przed sytuacją, iż w toku przygotowania inwestycji

			<p>4) instalacji wytwarzających energię z biogazu rolniczego, w wielkości określonej decyzjami o pozwoleniu na budowę wydanymi na podstawie art. 28 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r.</p> <p>Prawo budowlane - w wielkości równej sumie mocy określonych w tych decyzjach</p>	<p>biogazowni przy swoim gospodarstwie, utracą oni możliwość jej podłączenia do sieci energetycznej (np. gdy obok wybuduje się farma fotowoltaiczna). Jest to o tyle ważne, iż duże gospodarstwa rolne, zajmujące się intensywną produkcją zwierzęcą mają wręcz nakaz budowy biogazowni. W przypadku braku realizacji projektu będą oni zmuszeni do ograniczenia działalności lub w najgorszym przypadku, jej całkowitego zatrzymania. Dodatkowo należy podkreślić, iż biogazownie nie ograniczają się tylko do produkcji energii elektrycznej w sposób stabilny i przewidywalny, ale pełnią też funkcje związane z:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ochroną środowiska (zagospodarowanie odpadów), - redukcją emisji (redukcja śladu węglowego, emisji metanu). <p>Niniejsza propozycja jest zgodna z Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej oraz zmieniająca dyrektywę 2012/27/UE, Artykuł 8, ust. 2, pkt., zwłaszcza w</p>
--	--	--	---	--

				punktach a, c, g oraz k
37.	Uwaga dodatkowa Art. 2 pkt 41 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii	Dodanie zapisu o precyzującego "rozruch technologiczny". Określenie czasu trwania, etapu budowy na którym się rozpoczyna oraz surowców możliwych do wykorzystania	rozruch technologiczny – proces trwający nie dłużej niż 90 dni, mający na celu sprawdzenie prawidłowości wykonania i funkcjonowania instalacji odnawialnego źródła energii, w tym potwierdzenia przyjętych wymagań ochrony środowiska, norm umożliwiających końcowy odbiór tej instalacji oraz uzyskania pozwolenie na użytkowanie.	
38.	Art. 4. 2) b)	Wytwarzając na biogazowni energię cieplną można z niej wytworzyć „ciepło” lub „chłód” jedno i drugie jest „energią cieplną” pozostawiając zapisy w ustawie „chłodu” raczej nie będzie można produkować a to niepotrzebne zawężanie możliwości.	b) energii cieplnej – łączna osiągalna moc cieplna nie większa niż 10,5 MW	
39.	Art.3 ust.1 pkt 5)	Obecnie funkcjonuje w Polsce widoczna liczba biogazowni rolniczych, których istotną częścią używanych substratów stanowi wywar gorzelniany. Ww. substrat stanowi kaloryczny i łatwy w obróbce materiał wsadowy, ponadto gorzelnie rolnicze działają w trybie ciągłym i są tym samym idealnym odbiorcą ciepła odpadowego biogazowni rolniczych. Uwzględnienie zmiany z pewnością wesprze cele określne w OSR przedmiotowej Ustawy m.in. aktywizacja lokalnej przedsiębiorczości wykorzystującej energię elektryczną lub cieplną lub biogaz z biogazowni rolniczej.	będący producentem wina w rozumieniu art. 2 pkt 23 ustawy z dnia 2 grudnia 2021 r. o wyrobach winiarskich (Dz. U. z 2023 r. poz. 550), który wyrabia wino lub moszcz z winogron pozyskanych wyłącznie z upraw winorośli wpisanych do ewidencji winnic położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o której mowa w art. 21 ust. 1 tej ustawy oraz będący podmiotem wytwarzającym alkohol etylowego w rozumieniu ustawy z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych, których ewidencje prowadzi Prezes KOWR.	